

Żywiec, dnia 17 grudnia 2019 r.

w Żywcu

34-300 Żywiec

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA przepisów prawa podatkowego w zakresie zaistniałego stanu faktycznego

Na podstawie art. 14 j § 1, art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. 2019 r., poz. 900 ze zm.), art. 1a ust. 2 pkt 4 lit. a, art. 2, 3, 4, 5, 6 oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.: Dz. U. 2019 r. poz. 1170 ze zm.), art. 1, 2 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j.: Dz. U. 2019 r. poz. 1256 ze zm.), art. 1 ust. 1 i ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (t.j.: Dz. U. 2019 r. poz. 888 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku w Żywcu z dnia 20 listopada 2019 roku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego stwierdza, że stanowisko podatnika przedstawione we wniosku **jest prawidłowe**.

Uzasadnienie

W dniu 20 listopada 2019 roku złożył wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

W dniu 28.04.2015 r. została zawarta umowa najmu nr 5/2015 pomiędzy a jako Wynajmującym, jako Najemcą. Przedmiotem najmu jest grunt rolny (aroga gruntowa po gruncie rolnym) będący własnością w oddziale 185 leśnictwa Kielbasów (część działki ewidencyjnej nr 11216, obręb ewidencyjny Żywiec, gmina Żywiec) z przeznaczeniem pod przeprowadzenie dwóch fragmentów podziemnej linii wodociągowej o długości łącznej 38 mb bez zmiany uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania, w pasie do 2m szerokości z odkładem (.....).

Na gruncie stanowiącym przedmiot najmu nie będą wznoszone żadne budynki i budowle. Umowę zawarto od dnia 28.04.2015 r. ma czas realizacji inwestycji opisanej powyżej w § 1 oraz jej eksploatacji. Prace polegające na budowie podziemnej linii wodociągowej miały być wykonane do dnia 31.12.2015 roku.

Po wygaśnięciu niniejszej umowy Najemca w terminie 7 dni zobowiązany jest opróżnić przedmiot najmu i zwrócić do Wynajmującego w stanie nie pogorszonym, spisując z Wynajmującym protokół zdawczo-odbiorczy, pozostawiając w gruncie linię wodociągową określoną w tejże umowie.

Najemca zobowiązany jest do:

- użytkowania najmowanego terenu zgodnie z celem przewidzianym w umowie, całkowicie na własny koszt oraz w sposób zgodny z przepisami o ochronie środowiska,
- wykonania prac bez wycinki drzew i naruszania systemów korzeniowych, doprowadzając teren do stanu pierwotnej użyteczności,
- zapewnienia przejeźdźności drogi podczas trwania prac i eksploatacji linii,
- uiszczania odszkodowania w wysokości wyliczonej przez Wynajmującego w przypadku wyrządzenia ewentualnych szkód,
- nie oddawania bez pisemnej zgody Wynajmującego przedmiotu umowy osobom trzecim,
- utrzymania porządku i czystości na gruncie stanowiącym przedmiot najmu oraz w jego okolicy,
- zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego na przedmiocie najmu oraz w przyległych drzewostanach,
- zapłacenia jednorazowej opłaty w umówionym terminie,
- uzgodnienia z Wynajmującym terminu rozpoczęcia prac,
- uzyskania stosownych, przewidzianych prawem zezwoleń, m.in. związanych z wykonaniem linii wodociągowej.

Wnioskodawca zwrócił się do Burmistrza Miasta Żywca z zapytaniem o udzielenie interpretacji, czy w związku z wprowadzeniem zmian do ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1892), ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1785 z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1821), przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym ma obowiązek deklarowania i odprowadzania podatku od nieruchomości od gruntów położonych na terenie gminy Żywiec, z których korzysta w związku z posadowieniem infrastruktury służącej do przesyłania lub dystrybucji płynów?

W związku z wprowadzeniem zmian w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym, przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym nie ma obowiązku deklarowania i odprowadzania podatku od nieruchomości od gruntów położonych na terenie gminy Żywiec, z których korzysta w związku z posadowieniem infrastruktury służącej do przesyłania lub dystrybucji płynów.

Od 1 stycznia 2019 roku obowiązuje nowe uregulowanie dotyczące zasad opodatkowania gruntów z których korzystają przedsiębiorcy w związku z posadowieniem infrastruktury służącej do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. Zmiany wprowadzono przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym. Stosownie do treści znowelizowanego przepisu art. 1a ust. 2a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do gruntów budynków budowlanych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się:

- 1) budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami,
 - 2) gruntów o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i d,
 - 3) budynków, budowli lub ich części, w odniesieniu do których została wydana decyzja ostateczna nadzoru budowlanego, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2018 r. poz. 1202 i 1276), lub decyzja ostateczna organu nadzoru górniczego, na podstawie której trwale wyłączono budynek, budowle lub ich części z użytkowania,
 - 4) gruntów:
 - a. przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 §ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025 i 1104) wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej;
 - b. zajętych na pasy technologiczne stanowiące grunt w otoczeniu urządzeń, o których mowa w lit. a, konieczny dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń,
 - c. zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane urządzeń, o których mowa w lit. a służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub paliw gazowych, lub transportu wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, które zostały określone w odrębnych przepisach
- chyba że grunty te są jednocześnie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność, o której mowa w lit. a.

Od 1 stycznia 2019 roku obowiązuje nowe uregulowanie dotyczące zasad opodatkowania gruntów, z których korzystają przedsiębiorcy w związku z posadowieniem infrastruktury służącej do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. Zmiany wprowadzono przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym.

Potrzeba uchwalenia zmian w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1892), ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1785 z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1821), w zakresie doprecyzowania zasad opodatkowania gruntów, z których korzystają przedsiębiorcy w związku z posadowieniem infrastruktury służącej do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej, wynika przede wszystkim z konieczności doprecyzowania przedmiotu opodatkowania i sposobu jego klasyfikacji poprzez wskazanie, iż posadowienie ww. infrastruktury na gruntach nienależących do przedsiębiorstw, w skład których wchodzi ta infrastruktura, nie zmienia sposobu opodatkowania tych gruntów. Brak jednoznacznych przepisów odnoszących się do sposobu opodatkowania gruntów prowadzi do rozbieżności w stosowaniu tych przepisów przez organy podatkowe (wójt, burmistrz, prezydent miasta), do licznych sporów podatników, przedsiębiorców z organami podatkowymi, a w efekcie do odmiennego opodatkowania tych gruntów w zależności od ich położenia (przykładowo grunty leśne pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi w jednej gminie są opodatkowane podatkiem leśnym, a w innej podatkiem od nieruchomości według stawki najwyższej związanej z działalnością gospodarczą).

W ostatnim czasie zaczęła się kształtować niekorzystna linia orzecznictwa sądów administracyjnych, zgodnie z którą grunty, na których posadowiona została ww. infrastruktura, powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości w wysokości przewidzianej dla gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Takie wyroki zapadały w przypadku linii elektroenergetycznych, które przebiegają przez tereny Lasów Państwowych. Opierając się na tych orzeczeniach przez organy skarbowe przyjmowana jest interpretacja, że sam fakt posadowienie tej infrastruktury jest wystarczającą przesłanką do klasyfikowania gruntów jako zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Nie są przy tym uwzględniane specyfika tej infrastruktury, fakt bardzo ograniczonego sposobu korzystania z gruntu przez przedsiębiorcę – odpowiadający zakresowi służebności przesyłu oraz interes podatnika (właściciela gruntu) i odbiorcy świadczonych przez przedsiębiorstwo usług. Taka interpretacja skutkowałą tym, że podatnicy (właściciele nieruchomości), którzy pomimo tego, że nie prowadzą działalności

gospodarczej i nie czerpią z niej zysków, zobowiązani będą do opłacania wyższego podatku, tylko przez sam fakt, że zgodzili się na udostępnienie gruntu na cele przesyłowe, a także niezależnie od tego, że nadal korzystają bądź mogą korzystać z tych gruntów zgodnie z ich przeznaczeniem. W latach wcześniejszych organy skarbowe zazwyczaj w takich sytuacjach traktowały fakt posadowienia infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej jako neutralny podatkowo. Przeważająca część gruntów, przez które przebiegała infrastruktura elektroenergetyczna, gazowa, ciepłownicza czy telekomunikacyjna, była opodatkowana stawką właściwą dla podstawowego sposobu korzystania z tego gruntu przez właściciela (na przykład pola – podatkiem rolnym, lasy – podatkiem leśnym).

W przeważającej części zmiana klasyfikacji gruntów do celów podatkowych miała miejsce w przypadku gruntów na których zostały posadowione linie elektroenergetyczne. Jednak mając na uwadze przyjmowaną przez organy skarbowe argumentację, zmiany klasyfikacji gruntów mogła grozić także w przypadku gruntów, przez które przebiega inna infrastruktura liniowa, na przykład gazowa, ciepłownicza czy telekomunikacyjna.

Przyjęcie takiej interpretacji prowadziło do wzrostu cen usług świadczonych przez przedsiębiorstwa wykorzystujące do prowadzenia działalności infrastrukturę liniową. Mogło to powodować także zmiany wzrostu podatków dla właścicieli (posiadaczy samoistnych lub użytkowników wieczystych) gruntów, przez które ta infrastruktura przebiega.

Dokonana zmiana ustawy, zgodnie z którymi za grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej nie uważa się gruntów, przez które przebiega infrastruktura służąca do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktura telekomunikacyjna, ma zniwelować wątpliwości związane z tym, czy grunty te są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej i jednoznacznie przesądzać tę kwestię, eliminując wątpliwości w doktrynie i orzecznictwie. Intencją ustawodawcy było wprowadzenie zasady, że posadowienie tej infrastruktury na gruntach osób trzecich z których przedsiębiorstwo będące właścicielem tej infrastruktury korzysta w sposób ograniczony (na podstawie służebności przesyłu, innej umowy lub bezumownie) nie skutkuje zmianą sposobu opodatkowania tych gruntów. Natomiast, gdy na tych gruntach oprócz posadowienia tej infrastruktury prowadzona jest działalność gospodarcza (na przykład fabryka, siedziba firmy, parking czy wyrobisko), wtedy od tych gruntów będzie pobierana najwyższa stawka podatku od nieruchomości na dotychczasowych zasadach. Dokonana zmiana dotyczy również sieci kanalizacyjnych, co wynika z uzasadnienie rządowego projektu ustawy. Zdaniem Wnioskodawcy nie będzie on zobowiązany do naliczenia i odprowadzenia podatku od nieruchomości na podstawie opisanej umowy.

W świetle obowiązującego od 1 stycznia 2019 roku stanu prawnego, stanowisko w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Za grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza nie uważa się gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej.

Podatnikami podatku rolnego są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki, nieposiadające osobowości prawnej, będące: właścicielami gruntów, posiadaczami samoistnymi gruntów, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami gruntów, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie: wynika z umowy zawartej z właścicielem, z Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, a także jeżeli dotyczy nieruchomości znajdujących się w Zasobie, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. z 2018 r. poz. 2363 oraz z 2019 r. poz. 1309), albo jest bez tytułu prawnego, z wyjątkiem gruntów wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa lub będących w zarządzie Lasów Państwowych; w tym przypadku podatnikami są odpowiednio jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa i Lasów Państwowych. Jeżeli grunty znajdują się w posiadaniu samoistnym, obowiązek podatkowy w zakresie podatku rolnego ciąży na posiadaczu samoistnym. Jeżeli grunty gospodarstwa rolnego zostały w całości lub w części wydzielone na podstawie umowy zawartej stosownie do przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników lub przepisów dotyczących uzyskiwania rent strukturalnych, podatnikiem podatku rolnego jest dzierżawca. Jeżeli grunty gospodarstwa rolnego zostały wniesione do spółdzielni produkcyjnej jako wkład gruntowy, podatnikiem podatku rolnego jest spółdzielnia produkcyjna.

Biorąc pod uwagę zapisy ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym, od 1 stycznia 2019 roku grunty przez które przebiega infrastruktura służąca do przesyłania lub dystrybucji płynów, jednocześnie nie zajęte na prowadzenie innej działalności gospodarczej, opodatkowane są według stawki właściwej dla danej klasy gruntu zgodnie z zapisami ewidencji gruntów i budynków Starostwa Powiatowego w Żywcu. Podatnikiem podatku i jednocześnie podmiotem zobowiązanym do deklarowania wymienionych nieruchomości jest ich właściciel.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej, za pośrednictwem Burmistrza Miasta Żywca.

Skargę, o której wyżej mowa, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Burmistrza Miasta Żywca – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji – do usunięcia naruszenia prawa.

Otrzymują:

1.

2. a/a

Do wiadomości:

1. Urząd Kontroli Skarbowej, ul. Paderewskiego 32b, 40-282 Katowice

BURMISTRZ MIASTA

mgr inż. Antoni Szlagor

Andrzej Iwardowski

radca prawny
KPB 15